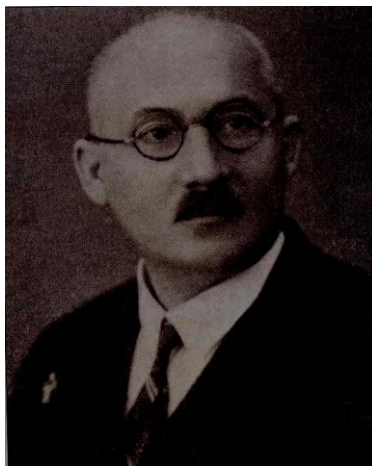


Balogh-Kovács Sándor



1879. február 20-án született Hidegségen Balogh-Kovács Sándor városi főmérnök. Apja Kovács János, anyja Horváth Erzsébet volt.

A soproni Szent Benedek rend főgimnáziumában érettségizett, majd a budapesti Műegyetemen szerzett mérnöki oklevelét. Hosszabb tanulmányúton Ausztriában és Németországban járt. 1906-ban feleségül vette a fülesli születésű Balogh Jankát, nevét Balogh-Kovácsra változtatta. A házasságból hat gyermek született. Pályáját, mint magánmérnök kezdte. 1905-ben nevezték ki Sopron város mérnökévé, majd 1914-ben városi főmérnöké. Az első világháború alatt a 27-es tábori tüzérezrednél szolgált, az olasz és az orosz frontról a „Signum Laudis a kardokkal” kitüntetéssel tért haza, tartalékos tüzérszázadosként szerelt le. A proletárdiktatúra idején, mint hithű keresztényt és hithű magyart letartóztatták. 1920-21-ben a Nyugat-magyarországi Liga tagja volt, és a felkelő harcok egyik lelkes szervezője. Két évtizeddel később fiai – Endre és Sándor – a soproni 7. tábori tüzérezred tisztjeiként harcoltak a Don-kanyarban. Balogh-Kovács Sándor munkásságának nyomát Sopron város arculata ma is őrzi. Az Erzsébet-kórház az ő főmérnöksége idején készült és akkor épült a Károly-laktanya is. A korabeli lakásínség enyhítésére mintegy kétszázötven városi lakást, négy kétemeletes bérházat és sok-sok kislakást építtetett. Az ő irányítása mellett épült ki a Patak utca és az Alsó-Lövérvárosi szakasza a vasúttól, ez utóbbit halála után róla nevezeték el. Az utca nevét a pártállam idején méltatlanul megváltoztatták: ma Mikoviny út.

Hárs Györggyel együtt ő készítette a kurucdombi római katolikus elemi iskola tervét (1931), s ő képviselte a várost olyan jeles középületek építésekor, mint pl. az Erzsébet utcai pénzügyi palota és a Deák téri Evangélikus Teológia épülete. A kiváló főmérnök a város közéletében is jelentős szerepet játszott. A Magyar Mérnök és Építész Egyesület soproni csoportjának elnöke, a Katolikus Körnek alelnöke volt, tevékenykedett a Katolikus Konventben. Működése idején a város építészete új lendületet kapott. Balogh-Kovács Sándor 1962. augusztus 27-én hunyt el Sopronban, hamvai az Új Szent Mihály temetőben nyugszanak.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2001. p. 98.

Halász H. Imre (szerk.): Soproni és Sopronmegyei fejek. Sopron: Tóth Alajos Könyvnyomdai Műintézete, 1930. p. 76.